

«Пілюю вершам краты»

Вечар памяці Валянціна Таўлая «Паходняй сэрца палымнела», прысвечаны 100-годдзю з дня яго нараджэння, адбыўся ў Гродзенскай абласной навуковай бібліятэцы імя Я. Карскага.

Арганізатарамі выступілі супрацоўнікі бібліятэкі і члены Гродзенскага абласнога аддзялення СПБ.

У імпрэзе ўзялі ўдзел прафесар Гродзенскага дзяржаўнага ўніверсітэта імя Янкі Купалы, літаратуразнаўца, пісьменнік Аляксей Пяткевіч, супрацоўнік літаратурнага аддзела Лідскага гісторыка-мастацкага музея Алесь Хітрун, пісьменніца Наталля Гарбачова і іншыя. Сапраўдным сюрпрызам для прысутных стала знаёмства з праўнучкай В. Таўлая Наталляй Несцярук, якая прыехала з Баранавіч.

Шмат было моладзі, неабыякавай да літаратуры, у першую чаргу, студэнтаў філалагічнага факультэта ГрДУ, якія па-новаму ўбачылі асобу паэта-змагара, даведаліся, як ушаноўваецца памяць Валянціна Таўлая ў Беларусі.

Шмат твораў паэта пазначана так: Гродна, астрог, 1929 год. Менавіта ў гарадзенскіх засценках напісаны вершы «Аддайце мне волю», «Скаваны бунтар», «Апошнія слова». Хораша і трапна сказаў наконт творчасці Валянціна Таўлая Мікола Арочка: «“Пілюю вершам краты” — у гэтай магутнай таўлаеўскай метафары сканцэнтраваўся ўвесь воблік паэта-рэвалюцыянера, яго жыццёва-эстэтычная пазіцыя, стыль работы, у іх творча адбілася і знайшла свой далейшы наватарскі працяг адна з вядучых традыцый рэвалюцыйнай паэзіі».

Валянцін Таўлай не паспеў зрабіць і невялікай часткі з таго, што хацеў і мог. Але і тое, што засталася нам у спадчыну, увайшло ў лік лепшых узораў беларускай грамадзянскай лірыкі.

Удзячныя сучаснікі шануюць паэта. Яго імем названы вуліцы ў Гродне і Лідзе, дзе ёсць дом, у якім створаны музейны пакой Валянціна Таўлая. Бібліятэкі ў Баранавічах і Лідзе носяць яго імя. У Баранавіцкай школе імя В. Таўлая таксама працуе музей, прысвечаны яго жыццю і творчасці.

Людміла КЕБІЧ